

danne sin Dom efter hans, saa kræver det af hende en saadan Tid at sætte sig ind i Forretningens Detailler, at hendes Gjærning i Huset vil lide derunder. Det følger af sig selv, at ethvert Forhold i Livet kun tilnærmelsesvis kan ordnes. Den mindre kloge vil altid løbe Fare for at overlistes af den kloge, og hvor to Mennesker faa en fælles Virksomhed vil der altid være en, som i Kraft af sin Personlighed øver den stærkeste Indflydelse. Selvfølgelig vil det samme gjøre sig gjældende mellem Ægtefolk, og det vil kunne føre til Ulykke, naar den ene Part opdager, at den anden blot har udnyttet den. Men jeg tænker, at de Ulæmper, som den nævnte Ordning kan medføre, det Tryk, Manden kan føle sig under, kun vil komme frem, hvor de Veje, Manden vilde følge efter sit eget Godtykke, ikke ere ganske korrekte. Konens Indflydelse vil i Kraft af Mandens Stilling som den Forretningsførende væsentlig blive hindrende og kun ad Omveje fremskyndende; men denne negative Indflydelse vil ikke formaa at virke skadelig paa den egentlige Drift af en Forretning, som er i Gang, da dennes Krav ere altfor indlysende, til at Hustruen ikke her skulde forstaa at skjælne mellem rigtigt og urigtigt. Hendes Indflydelse vil særlig komme til at gjøre sig gjældende ved alt, hvad der hedder nye Engagements, og om hun end her vel kunde tænkes stundom at blive den, der af Vindesygge drev Manden til nye usolide Foretagender, saa vil det dog i den langt overvejende Grad være i modsat Retning, hun vil komme til at virke. Et virkelig sundt Foretagende kan det ikke tænkes, at hun skulde have nogensomhelst Grund til at modsætte sig, da jo Gevinsten kommer hende til gode; kun i samme Grad, som det mislykkes for Manden at fremstille sine Hensigter som fornuftige, kan han vente at finde Modstand hos sin Hustru. Enhver, der kjender lidt til Forretninger, ved, hvor forholdsvis ringe Tid det tager at danne sig en begrundet Mening om et Foretagendes Hensigtsmæssighed; og naar dertil kommer, at de alvorlige og besværlige Overvejelser jo kun ville være de sjældne Tilfælde, saa bliver den Tid, dette kræver, kun en Brøkdel af den Tid, Mand og Hustru kunne tilbringe sammen. Den, der antager, at Manden som Regel skulde føle sin Afhængighed af Konen som et Tryk, kan kun støtte dette paa, at Konen som Regel er ufornuftig. Men hvis dette er saa, og hvis det ikke staar til at afhjælpe, saa vilde det være det allerstørste Vanvid